

Hørings svar *Veivalg for fremtidig kirkeordning* **Den norske kirke, Kirkerådet, februar 2015**

Noen prinsipielle synspunkter til høringen

Sandnessjøen menighetsråd (heretter MR) savner en bredere teologisk innledning til høringen om hva det vil si å være kirke/menighet, hva det vil si at Den norske kirke er evangelisk-luthersk og hva Den norske kirke som Norges folkekirke kan og bør bety i den videre organiseringen.

MR er opptatt av å styrke soknet som grunnenheten i Den norske kirke, og menighetsrådet som soknets organ. MR ønsker derfor å advare mot at for mange funksjoner legges til fellesrådene og kirkevergene, særlig gjelder dette strategisk tenkning om hva kirken lokalt kan og skal drive med (kirkelig aktivitet og menighetsliv bredt forstått). Fellesrådets rolle bør fortsatt være å utføre definerte og positivt avgrensede støttefunksjoner på vegne av soknet.

MR ønsker å videreføre samvirkemodellen med embete og råd på alle nivåer.

MR mener at bispedømmenivåets rolle er med på å styrke enheten i Dnk, og tette gapet mellom soknenivå og sentralnivå i kirken. Det er derfor ingen grunn til å frata dette nivået noen funksjoner.

Sandnessjøen menighetsråds svar på de ulike spørsmålene i høringen

1. Nei. De nødvendige endringene må handle om å erstatte oppgaver staten har hatt ved kirke departementet.
2. Ja.
3. Såfremt Den norske kirke fortsetter å være grunnlovsfestet som «Norges folkekirke» er det unaturlig med en annen finansieringsmodell enn i dag. En endring av grunnloven vil nødvendigvis sette i gang flere prosesser som handler om mye mer enn finansiering.
4. Umulig å svare på generelt grunnlag.
5. Kirkeloven er per i dag konkret og tydelig på hva som utgjør et sokn. Med henblikk på en eventuell endring av tekningen rundt hva et sokn er bør en være kritisk til begrepet «hensiktsmessighet». Hva som eventuelt er en hensiktsmessig størrelse på et sokn er et spørsmål der ulike hensyn må vektas mot hverandre. Skal det primært tas hensyn til økonomiske hensyn, eller til tenkning rundt tilhørighet og identitet (her spiller geografiske avstander inn – det går en grense for hvor store soknene kan være i utstrekning – unntaket er her øysamfunn, som her på Helgelandskysten), eller skal det tas hensyn til forståelsen av menighet og levende lokalkirke.
6. Ja

7. Til dette spørsmålet må det tenkes ut fra hensiktsmessighet, og åpnes for lokale forskjeller. Fellesorgan for sokn kan ligge både på kommunenivå og prostnivå. Her spiller også den kommende kommunereformen inn. Viktigs må være prinsippet om å ha reell mulighet til å påvirke lokale myndigheter som bevilger penger til kirken.
8. Nei. Men med større fellesrådsenheter bør fellesrådets oppgaver tydeliggjøres og avgrenses, for ikke å overta oppgaver som per i dag ligger til menighetsrådene.
9. Nei. Prester og eventuelt andre vigslede/kirkefaglige stillinger bør ligge under biskopens styrings- og ledelsesansvar.
10. Kan ikke svare på generelt grunnlag, det kommer an på lokale forhold og forutsetninger.
11. Biskopen bør lede prestetjenesten og utøve arbeidsgiverfunksjoner overfor prestene, og eventuelt andre vigslede/kirkefaglige stillinger.
12. Biskopen bør ha formelt arbeidsgiveransvar. Det er viktig ikke å frata biskopen de styringsverktøyene han/hun har for å kunne utøve tilsyn og ledelse.
13. Dagens ordning bør videreføres, forutsatt at det tas hensyn til sammensetning av bispekollegiet som helhet, og med vekt på representasjon av begge kjønn og ulik teologisk kompetanse og ståsted. Å utnevne biskoper i Den norske kirke handler om å ta ansvar for kirkens strategiske fremtid. Dersom Kirkerådet ikke kan ta ansvar for dette bør det opprettes et eget tilsetningsorgan for biskoper med kun denne oppgaven for øye.
14. Ja. Bispedømmerådets rolle er å være med på å styrke enheten i Dnk og tette gapet mellom soknenivå og sentralnivå i kirken. Bispedømmerådet er også viktig for å opprettholde samvirkemodellen med embete og råd, i samspill med biskopen.
15. De samme oppgaver som i dag, med en eventuell utvidelse av tilsetnings- og arbeidsgiveransvaret for alle vigslede/kirkefaglige stillinger.
16. Nei. MR støtter mindretallet i Kirkerådets alternativ C, der dagens delte organisering av arbeidsgiveransvaret videreføres, eventuelt med overføring av vigslede/kirkefaglige stillinger fra fellesråd til bispedømmeråd.
17. Som i dag, med biskopens delegerede myndighet til prostene for funksjoner av arbeidsgiveransvaret, men at flere faggrupper inkluderes. Fellesrådet kan fortsette å ha arbeidsgiverfunksjoner for lokalt administrativt tilsatte og for kirketjenere/kirkegårdsarbeidere.
18. Dette bør en jobbe videre med ut fra lokale og regionale behov.
19. Særpreget til prestetjenesten og de andre vigslede stillingene ligger i ordinasjonen/vigslingsritualet, og biskopens tilsyn/arbeidsgiveransvar sikrer denne selvstendigheten og ivaretar det faglige særpreget til disse stillingene.
20. MR støtter Kirkerådets vurdering om at Kirkemøtets sammensetning bør videreføres som i dag. MR støtter også viktigheten av å ivareta maktbalanse og forsvarlig behandling av lære- og liturgisaker med den type sikringer som ligger i §§ 2-4 i Kirkemøtets forretningsorgan, og at denne sikringen kan gjelde flere viktige saker, for eksempel grunnleggende endringer i kirkeordningen.
21. Som i dag.
22. Det er naturlig at Bispemøtet alene er ansvarlig for forberedelse og oppfølging, samt å avgi innstilling i lære- og liturgisaker overfor Kirkemøtet.

23. Hver enkelt biskop bør sikres selvstendighet. Bispekollegiet som helhet fungerer per i dag korrigerende og samlende på samme tid.
24. Sammensetningen av Kirkerådet og antallet medlemmer bør være som i dag. Det bør tilstrebes representasjon av unge under 30 år og minst 40 prosents representasjon av begge kjønn. For å unngå misforståelser, og i og med at Kirkerådets byråkrati er i ferd med å vokse, bør det administrative sekretariatet bytte navn fra «Kirkerådet» til noe mer hensiktsmessig.
25. Ordningen med teologisk lærenemnd bør videreføres som et teologisk sakkyndig organ som kan gi fagteologisk begrunnede råd til kirken når den ber om det. Særlig er det viktig å inkludere de teologiske lærestedene i denne prosessen.
26. Nei.
27. Nei.

Vedtatt i Sandnessjøen menighetsråd 7. mai 2015.